

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI DE MEDI AMBIENT, I MEDI RURAL I MARÍ

1139 *Reial decret 60/2011, de 21 de gener, sobre les normes de qualitat ambiental en l'àmbit de la política d'aigües.*

L'aprovació de la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües ha suposat, entre d'altres aspectes, l'inici d'un nou camí per dissenyar una estratègia que permeti lluitar contra la contaminació de l'aigua d'una forma més completa i efectiva.

En concret, de conformitat amb els articles 4 i 16 de la Directiva 2000/60/CE, s'estableix l'obligació d'aplicar les mesures orientades a reduir progressivament els abocaments, les emissions i les pèrdues de les substàncies prioritàries i interrompre o suprimir gradualment les emissions, els abocaments i les pèrdues de substàncies perilloses prioritàries.

Com un pas més de l'estratègia de protecció de les aigües, i en compliment de l'article 16 de l'esmentada norma, s'ha aprovat la Directiva 2008/105/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, relativa a les normes de qualitat ambiental (NCA) en l'àmbit de la política d'aigües. El seu objecte és establir normes de qualitat ambiental per a les substàncies prioritàries i per a altres de contaminants, amb l'objectiu d'aconseguir un bon estat químic de les aigües superficials.

Com a complement a la regulació establerta fins a la data en relació amb el seguiment de l'estat químic de les aigües, s'ha adoptat la Directiva 2009/90/CE de la Comissió, de 31 de juliol de 2009, per la qual s'estableixen, de conformitat amb la Directiva 2000/60/CE, les especificacions tècniques de l'anàlisi química i del seguiment de l'estat de les aigües.

El present Reial decret té com a finalitat transposar tots els aspectes que conté la Directiva 2008/105/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008.

Així mateix, incorpora els requisits tècnics sobre anàlisis químiques establertes a la Directiva 2009/90/CE de la Comissió, de 31 de juliol de 2009, és a dir, els criteris mínims que s'han d'aplicar als mètodes d'anàlisi per al seguiment de l'estat de les aigües, sediments i éssers vius, així com les normes dirigides a demostrar la qualitat dels resultats analítics. D'aquesta manera els dos textos legislatius queden incorporats a l'ordenament intern espanyol.

La necessitat de transposar les dues directives ha estat una oportunitat per adaptar la legislació espanyola vigent sobre substàncies perilloses a les noves obligacions derivades de la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000. En concret, s'ha aprofitat aquesta circumstància per adaptar part de la legislació espanyola que transposa la Directiva 76/464/CEE del Consell, de 4 de maig, relativa a la contaminació causada per determinades substàncies perilloses abocades en el medi aquàtic de la Comunitat (disposició derogada per la versió codificada de títol Directiva 2006/11/CE), així com la legislació espanyola que transposa les directives derivades de la Directiva 76/464/CEE del Consell, de 4 de maig.

Amb el desplegament de la nova legislació comunitària sobre substàncies perilloses s'han derogat de forma progressiva les diferents obligacions derivades en la Directiva 76/464/CEE, de 4 de maig, de conformitat amb els terminis previstos en la Directiva 2000/60/CE, de 23 d'octubre, i de la Directiva 2008/105/CE, de 16 de desembre; de manera que la derogació completa ha de tenir lloc el 22 de desembre de 2013. El període transitori és força llarg, 13 anys, durant el qual coexisteixen dos marcs legislatius que regulen temes estretament relacionats. Aquesta circumstància ha obligat a anar incorporant de forma racional i coherent els requisits derivats de la nova legislació i a la vegada mantenir vigent l'anterior, sense que això suposés buit legal, contradicció, duplictat o indeterminació. Un dels elements essencials de la Directiva 76/464/CEE consistia en la distinció entre substàncies de llista I i II, diferenciació

recollida en les disposicions sobre protecció de les aigües superficials enfront de substàncies perilloses previstes en el Reglament de domini públic hidràulic aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, i en el Reglament de planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol. En el present Reial decret s'estableixen les mesures a aplicar durant el període de transició en el qual coexisteixen els dos marcs normatius sobre substàncies perilloses.

Amb aquest objecte, s'actualitza la legislació espanyola que recull les normes de qualitat ambiental de les substàncies preferents, seleccionades per presentar un risc significatiu per a les aigües superficials espanyoles a causa de la seva especial toxicitat, persistència i bioacumulació o per la importància de la seva presència en el medi aquàtic. D'aquesta forma, es consoliden les disposicions que conté el Reial decret 995/2000, de 2 de juny, pel qual es fixen objectius de qualitat per a determinades substàncies contaminants; i les seccions B i C de l'annex I, i l'annex II del Reial decret 258/1989, de 10 de març, pel qual s'estableix la normativa general sobre abocaments de substàncies perilloses des de terra al mar. La incorporació dels dos textos al present Reial decret permet derogar les dues disposicions i d'aquesta manera se simplifica la normativa vigent.

Finalment, aquest Reial decret incorpora al dret espanyol l'apartat 1.2.6 de l'annex V de la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000. En l'esmentat annex queda definit el procediment per a l'establiment de NCA de contaminants en aigües, sediment o biota. L'esmentat procediment s'ha d'aplicar per obtenir la NCA dels contaminants rellevants de cada demarcació hidrogràfica.

En resum, aquest Reial decret té per objecte establir NCA per a les substàncies prioritàries i per a altres contaminants de risc en l'àmbit europeu; i per a les substàncies preferents de risc en l'àmbit estatal. Així mateix, incorpora les especificacions tècniques de l'anàlisi química i del seguiment de l'estat de les aigües, i fixa el procediment per calcular les NCA dels contaminants amb l'objecte d'aconseguir un bon estat de les aigües.

En l'articulat es recull en primer lloc un ampli catàleg de definicions relatives a la matèria que desplega el text. A continuació s'estableixen les NCA per a les substàncies prioritàries, les preferents i per als contaminants rellevants de la demarcació hidrogràfica. Així mateix estableix la possibilitat que els òrgans competents puguin fixar NCA per als sediments o la biota en determinades categories de massa d'aigua. A més obliga a vigilar les tendències en la concentració a fi d'avaluar l'impacte de l'activitat antropogènica a llarg termini.

En aplicació del que preveu pròpiament la Directiva 2008/105/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 desembre de 2008, els òrgans competents poden designar zones de barreja adjacents als punts d'abocament on les concentracions dels contaminants poden superar les NCA sempre que no es comprometi el compliment de les esmentades normes a la resta de la massa d'aigua. A més han d'elaborar un inventari de les emissions, abocaments i pèrdues de les substàncies prioritàries i altres contaminants.

Aquest Reial decret es dicta en desplegament dels articles 92, 92 bis, 108 bis i la disposició final segona del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, que habilita el Govern per dictar les normes reglamentàries que requereixen el seu desplegament i aplicació.

D'altra banda, la disposició addicional novena de la Llei 22/1988, de 28 de juliol de 1988, de costes, incorporada per la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i la biodiversitat, en el seu apartat 6 estableix que el Govern pot modificar o ampliar la relació de substàncies, els objectius de qualitat, els mètodes de mesures i el procediment de control que figura en els annexos I, II i III, per la qual cosa el present Reial decret té la deguda habilitació legal.

Aquest Reial decret ha estat informat pel Consell Assessor de Medi Ambient i el Consell Nacional de l'Aigua. En la seva tramitació s'han consultat les comunitats autònomes i les entitats representatives dels sectors afectats i s'ha sotmès a informació pública.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 21 de gener de 2011,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Normes generals

Article 1. *Objecte.*

El present Reial decret té per objecte:

1. Establir normes de qualitat ambiental (NCA) per a les substàncies prioritàries i per a altres contaminants recollits a l'annex I amb l'objecte d'aconseguir un bon estat químic de les aigües superficials.

2. Establir NCA per a les substàncies preferents recollides a l'annex II i fixar el procediment per calcular les NCA no establertes en els annexos I i II dels contaminants de l'annex III amb l'objecte d'aconseguir un bon estat ecològic de les aigües superficials o un bon potencial ecològic de les esmentades aigües, quan sigui procedent.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Les NCA establertes en aquest Reial decret s'entenen com a normes mínimes i són aplicables a totes les aigües superficials definides a l'article 3.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret s'entén per:

1. Aigües continentals: totes les aigües en la superfície del sòl, així com totes les aigües subterrànies situades cap a terra des de la línia que serveix de base per mesurar l'amplada de les aigües territorials.

2. Aigües costaneres: les aigües superficials situades cap a terra des d'una línia la totalitat de punts de la qual estigui a una distància d'una milla nàutica mar endins des del punt més pròxim de la línia de base que serveix per mesurar l'amplada de les aigües territorials i que s'estenen, si s'escau, fins al límit exterior de les aigües de transició.

3. Aigües de transició: masses d'aigua superficials pròximes a les desembocadures dels rius i que són parcialment salines com a conseqüència de la seva proximitat a les aigües costaneres, però que reben una notable influència de fluxos d'aigua dolça.

4. Aigües superficials: les aigües continentals, excepte les aigües subterrànies; les aigües de transició i les aigües costaneres, i, pel que fa a l'estat químic, també les aigües territorials.

5. Aigües superficials continentals: totes les aigües quietes o corrents en la superfície de la terra que no entren en les categories d'aigües costaneres ni d'aigües de transició. Inclouen rius i llacs i les masses d'aigua artificials o molt modificades assimilables a aquestes categories.

6. Aigües subterrànies: totes les aigües que estan sota la superfície del sòl a la zona de saturació i en contacte directe amb el sòl o el subsòl.

7. Biota: conjunt d'éssers vius coexistent en un determinat ecosistema aquàtic.

8. Bon estat ecològic: estat d'una massa d'aigua superficial els indicadors de qualitat biològics de la qual mostren valors baixos de distorsió causada per l'activitat humana, i només es desvien lleugerament dels valors normalment associats a condicions inalterades en el tipus de massa corresponent. Els indicadors hidromorfològics són coherents amb la consecució dels esmentats valors i els indicadors fisicoquímics compleixen els rangs o límits que garanteixen el funcionament de l'ecosistema específic del tipus i la consecució dels valors dels indicadors biològics. A més, les concentracions de contaminants, diferents dels recollits a l'annex I, compleixen les NCA i en particular les substàncies preferents compleixen les NCA establertes a l'annex II d'aquest Reial decret.

9. Bon estat químic de les aigües superficials: l'estat d'una massa d'aigua superficial que compleix les NCA establertes a l'annex I d'aquest Reial decret, així com altres normes comunitàries pertinents que fixin normes de qualitat ambiental.

10. Bon potencial ecològic: estat d'una massa d'aigua molt modificada o artificial els indicadors de qualitat biològics de la qual mostren lleus canvis en comparació dels valors corresponents al tipus de massa més estretament comparable. Els indicadors hidromorfològics són coherents amb la consecució dels esmentats valors i els indicadors fisicoquímics estan dins dels rangs de valors que garanteixen el funcionament de l'ecosistema i la consecució dels valors dels indicadors biològics especificats anteriorment. A més, les concentracions de contaminants, diferents dels recollits a l'annex I, compleixen les NCA i en particular les substàncies preferents compleixen les NCA establertes a l'annex II d'aquest Reial decret.

11. Contaminació: la introducció directa o indirecta, com a conseqüència de l'activitat humana, de substàncies o energia en l'atmosfera, l'aigua o el sòl, que puguin ser perjudicials per a la salut humana o per a la qualitat dels ecosistemes aquàtics, o dels ecosistemes terrestres que depenen directament d'ecosistemes aquàtics, i que causin danys als béns materials o deteriorin o dificultin el gaudi i altres usos legítims del medi ambient.

12. Contaminant: qualsevol substància que pugui causar contaminació i, en particular, les recollides en l'annex III d'aquest Reial decret.

13. Incertesa de mesura: paràmetre no negatiu associat a un resultat analític que caracteritza la dispersió dels valors quantitius atribuïts a un mesurand sobre la base de la informació utilitzada.

14. Límit de detecció: en una determinació analítica, valor de concentració o senyal de sortida per damunt del qual es pot afirmar, amb un nivell declarat de confiança, que una mostra és diferent d'una mostra en blanc, i s'entén per blanc la dissolució que no conté l'anàlit d'interès.

15. Límit de quantificació: en una determinació analítica, múltiple constant del límit de detecció que es pot determinar amb un grau acceptable d'exactitud i precisió. El límit de quantificació es pot calcular utilitzant un patró o mostra adequada i es pot obtenir del punt de calibratge més baix en la corba de calibratge, exclòs el valor del blanc.

16. Norma de qualitat ambiental (NCA): concentració d'un determinat contaminant o grup de contaminants a l'aigua, els sediments o la biota, que no s'ha de superar en nom de la protecció de la salut humana i el medi ambient. Aquest llindar es pot expressar com a concentració màxima admissible (NCA-CMA) o com a mitjana anual (NCA-MA).

17. Òrgan competent: cadascun dels organismes de conca, per a les aigües superficials continentals compreses en les demarcacions hidrogràfiques que excedeixin de l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma, i les comunitats autònomes, per a les aigües superficials continentals de demarcacions hidrogràfiques compreses íntegrament dins de l'àmbit territorial respectiu, així com per a les aigües costaneres i de transició.

18. Sediment: material sòlid orgànic o mineral en forma de partícules, grans o petits blocs, dipositat en el llit d'una massa d'aigua superficial.

19. Substància preferent: contaminant que presenta un risc significatiu per a les aigües superficials espanyoles a causa de la seva especial toxicitat, persistència i bioacumulació o per la importància de la seva presència en el medi aquàtic. La relació de substàncies preferents figura a l'annex II d'aquest Reial decret.

20. Substància prioritària: substància que presenta un risc significatiu per al medi aquàtic comunitari, o a través d'ell, inclosos els riscos d'aquesta índole per a les aigües utilitzades per a la captació d'aigua potable, i regulades a través de l'article 16 de la Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000. Entre aquestes substàncies hi ha les substàncies perilloses prioritàries. La relació de substàncies prioritàries figura en l'annex I d'aquest Reial decret.

21. Zona de barreja: zona adjacent a un punt d'abocament on les concentracions dels diferents constituents del punt d'abocament poden no correspondre al règim de barreja completa de l'efluent i el medi receptor.

CAPÍTOL II

Normes de qualitat ambiental

Article 4. Aplicació de les normes de qualitat ambiental per a les substàncies prioritàries i altres contaminants.

Les NCA exigides per a les substàncies prioritàries i altres contaminants han de ser, com a màxim, les recollides a l'annex I, apartat A, i són aplicables d'acord amb el que estableix l'annex I, apartat B.

Article 5. *Aplicació de les normes de qualitat ambiental per a les substàncies preferents.*

Les NCA exigides per a les substàncies preferents han de ser, com a màxim, les recollides a l'annex II, apartat A, i són aplicables d'acord amb el que estableix l'annex II, apartat B.

Article 6. *Aplicació de les normes de qualitat ambiental per als contaminants de l'annex III.*

1. Els òrgans competents han d'identificar els contaminants específics abocats en quantitats significatives inclosos a l'annex III, i no continguts als annexos I i II, amb la finalitat d'establir la NCA d'acord amb el procediment fixat a l'annex IV. Les NCA proposades han de proporcionar el mateix nivell de protecció en tota la demarcació hidrogràfica.

2. Les NCA establertes d'acord amb aquest article s'han d'aprovar en el corresponent pla hidrològic de conca incloent-se en la part normativa del pla de conformitat amb el que preveu l'article 81 del Reglament de planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol.

3. Els plans hidrològics de conca, així com les seves posteriors revisions, han de contenir la relació dels contaminants de l'annex III per als quals s'han establert les NCA d'acord amb aquest article així com les corresponents NCA adoptades en els seus respectius àmbits territorials, incloent-hi, si s'escau, les dades i la metodologia a partir dels quals s'han obtingut les esmentades NCA.

Article 7. *Aplicació de les normes de qualitat ambiental en sediments o biota.*

1. Els òrgans competents poden optar per aplicar les NCA als sediments o la biota, en determinades categories d'aigües superficials, en lloc de les normes establertes en l'annex I, apartat A. En aquests casos s'ha d'actuar conforme a les previsions que contenen els punts 2, 3, 4, 5 i 6 del present article.

2. Les NCA màximes en biota han de ser les següents: mercuri i els seus compostos: 20 µg/kg; hexaclorobenzè: 10 µg/kg; hexaclorobutadiè: 55 µg/kg. Aquestes NCA s'han d'aplicar als teixits expressats com a pes humit de peixos, mol·luscos, crustacis i una altra biota, i es pot elegir en cada cas el grup taxonòmic indicador més adequat.

3. Les NCA que s'apliquin en sediment o biota per a determinades substàncies diferents de les que preveu l'apartat 2 d'aquest article, han d'oferir almenys el mateix grau de protecció que les NCA que estableix l'annex I, apartat A per a l'aigua. Aquestes NCA s'han d'establir d'acord amb el procediment que fixa l'annex IV i han de proporcionar el mateix nivell de protecció en tota la demarcació hidrogràfica.

4. Per a les substàncies que preveuen els apartats 2 i 3, la periodicitat dels controls dels sediments o la biota ha de ser, com a mínim, un cop l'any, llevat que els coneixements tècnics i el dictamen d'experts justifiquin un altre interval.

5. Els plans hidrològics de conca, així com les seves posteriors revisions, han de contenir la relació de les substàncies per a les quals s'han establert les NCA d'acord amb l'apartat 3. A més del nom de les substàncies afectades, s'han d'especificar les raons i el fonament que ha motivat l'adopció d'aquest plantejament, així com la NCA alternativa establerta, incloses les dades i la metodologia a partir de les quals s'ha obtingut la nova NCA, les categories d'aigües superficials a les quals s'aplica i la periodicitat dels controls prevista, juntament amb la justificació d'aquesta freqüència.

6. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de notificar a la Comissió i als altres estats membres, a través del Comitè a què es refereix l'article 21 de la Directiva 2000/60/CE, la informació obtinguda d'acord amb l'apartat 5 d'aquest article.

7. Sense perjudici d'això, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí pot sol·licitar als òrgans competents la informació que preveu l'apartat 5 d'aquest article per donar resposta a qualsevol informe que li sigui requerit.

8. Els òrgans competents poden aplicar les NCA als sediments i la biota en relació amb les substàncies preferents enumerades a l'annex II, apartat A, i amb els contaminants enumerats a l'annex III. Per a tals casos és aplicable el que disposen els apartats 3, 4 i 5 del present article.

9. Les NCA establertes d'acord amb aquest article s'han d'aprovar en el corresponent pla hidrològic de conca i s'han d'incloure en la seva part normativa de conformitat amb el que preveu l'article 81 del Reglament de planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol. Quan sigui convenient per a l'adequada protecció de les aigües, les NCA s'han d'aprovar de conformitat amb el que preveu la disposició final quarta.

Article 8. Anàlisi de tendències a llarg termini en sediment i biota.

1. Els òrgans competents han de disposar del necessari perquè es porti a terme l'anàlisi de la tendència a llarg termini respecte de les concentracions de les substàncies prioritàries i altres contaminants enumerades a l'annex I, apartat A, propenses a l'acumulació en els sediments o la biota; per a l'anàlisi esmentada s'ha de tenir en compte de manera especial les substàncies número 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 i 30. L'anàlisi s'ha de fer mitjançant el seguiment de l'estat de les aigües fet en els termes que preveu l'article 92.ter del Text refós de la Llei d'aigües. Així mateix s'han de prendre mesures destinades a garantir que les esmentades concentracions no augmentin significativament en els sediments o en la biota.

2. En relació amb les substàncies preferents enumerades en l'annex II, apartat A, els òrgans competents han d'actuar en els termes que estableix l'apartat 1 d'aquest article tenint en compte, de forma especial, les substàncies número 6, 7, 8, 9, 10 i 11 de l'esmentat annex.

3. Els òrgans competents han de determinar la periodicitat dels controls dels sediments o la biota per facilitar les dades suficients per a l'anàlisi de la tendència a llarg termini. El seguiment ha de tenir una freqüència mínima triennal, a menys que els coneixements tècnics i el dictamen dels experts justifiquin un altre interval.

Article 9. Especificacions tècniques de l'anàlisi química i del seguiment de l'estat de les aigües.

Les especificacions tècniques de l'anàlisi química per al seguiment i l'avaluació de l'estat de les aigües, sediments i biota així com les normes dirigides a demostrar la qualitat dels resultats analítics, són les recollides a l'annex V d'aquest Reial decret i s'entenen com a criteris mínims de funcionament.

CAPÍTOL III

Zones de barreja

Article 10. Superació de les normes de qualitat ambiental a les zones de barreja.

1. Els òrgans competents poden designar zones de barreja adjacents als punts d'abocament.

2. Dins d'una zona de barreja, les concentracions d'una o més substàncies enumerades a l'annex I, apartat A, poden superar les NCA sempre que la resta de la massa d'aigua superficial segueixi complint les esmentades normes.

3. El pla hidrològic de conca, així com les seves posteriors revisions, ha de recollir una descripció dels enfocaments i mètodes que s'han tingut en compte per definir les zones de barreja contingudes en el seu àmbit d'aplicació; així mateix ha de recollir una relació de les mesures adoptades amb la finalitat que en el futur es redueixi l'extensió de les zones de barreja. S'entenen adequades a aquests efectes les mesures previstes a l'article 42, apartat 1.g).f) del Text refós de la Llei d'aigües, així com la revisió de les autoritzacions atorgades d'acord amb l'article 22 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació o la revisió de les autoritzacions atorgades conforme a la legislació anterior; les esmentades revisions han de tenir en compte el que estableix l'article 42, apartat 1.g).d') del Text refós de la Llei d'aigües.

4. Les zones de barreja que s'estableixin han de tenir una extensió que ha d'estar limitada a les proximitats del punt d'abocament i ha de ser proporcionada atenent les concentracions de contaminants en el punt d'abocament, les condicions establertes en l'autorització d'abocament corresponent i qualsevol altra normativa pertinent, de conformitat amb l'aplicació de les millors tècniques disponibles.

5. Dins d'una zona de barreja, les concentracions d'una o més substàncies enumerades a l'annex II, apartat A o dels contaminants enumerats a l'annex III, poden superar les NCA sempre que la resta de la massa d'aigua superficial segueixi complint les esmentades normes. Per a tals casos, és aplicable el que disposen els apartats 3 i 4 del present article.

CAPÍTOL IV

Inventari d'emissions, abocaments i pèrdues

Article 11. *Elaboració de l'inventari.*

1. Els òrgans competents han d'elaborar un inventari, en el qual s'han d'incloure, com a mínim, mapes de les emissions, abocaments i pèrdues de les substàncies prioritàries i altres contaminants enumerats a l'annex I, apartat A, del present Reial decret.

2. L'inventari ha d'estar referit a una demarcació hidrogràfica o a una part, i ha d'incloure, si és procedent, les seves concentracions en els sediments i la biota. Per a la seva elaboració s'han de tenir en compte les diferents dades obtingudes de conformitat amb el que preveuen l'article 42.1.b) i d) del Text refós de la Llei d'aigües, el cens nacional d'abocaments, les disposicions del Reial decret 508/2007, de 20 d'abril, pel qual es regula el subministrament d'informació sobre emissions del Reglament E-PRTR i de les autoritzacions ambientals integrades, així com unes altres dades que estiguin disponibles.

3. El període de referència per a l'estimació dels valors de contaminants que han de ser inclosos en els inventaris, ha de tenir una durada d'un any entre 2008 i 2010.

4. No obstant això, les entrades corresponents a les substàncies de l'annex I d'aquest Reial decret que estiguin regulades per la Directiva 91/414/CEE, del Consell, de 15 de juliol de 1991, relativa a la comercialització de productes fitosanitaris, es poden calcular com la mitjana dels anys 2008, 2009 i 2010.

5. El pla hidrològic de conca, així com les seves posteriors revisions, ha de recollir l'inventari més actualitzat de què disposi l'òrgan competent de cada demarcació hidrogràfica, elaborat d'acord amb els apartats anteriors i les especificacions que preveu l'article 15 del Reglament de planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol.

6. Així mateix, els òrgans competents han d'elaborar un inventari en el qual s'han d'incloure, com a mínim, mapes de les emissions, abocaments i pèrdues de les substàncies enumerades a l'annex II, apartat A, així com dels contaminants enumerats a l'annex III del present Reial decret sobre els quals s'hagin establert NCA. L'elaboració d'aquest inventari s'ha de fer d'acord amb els apartats 1 a 5 d'aquest article.

7. Els òrgans competents han d'informar el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí dels inventaris elaborats d'acord amb els apartats anteriors, i han d'actualitzar l'esmentada informació almenys una vegada cada tres anys.

8. Sense perjudici d'això, el Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí pot sol·licitar als òrgans competents informació sobre els inventaris elaborats d'acord amb els apartats 1, 2, 3 i 4 d'aquest article per donar resposta a qualsevol informe que li sigui requerit.

Article 12. Actualització de l'inventari d'emissions, abocaments i pèrdues.

1. Els òrgans competents han d'actualitzar els seus inventaris, de manera que es prengui com a període de referència per a l'establiment de valors el de l'any anterior a aquell en què s'hagi de finalitzar l'anàlisi esmentada.

2. No obstant això, les entrades corresponents a les substàncies de l'annex I d'aquest Reial decret que estiguin regulades per la Directiva 91/414/CEE del Consell, de 15 de juliol de 1991, es poden calcular com la mitjana dels tres anys anteriors a la finalització de l'anàlisi esmentada.

Article 13. Comunicació de l'inventari a la Comissió Europea.

El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, ha de comunicar a la Comissió els inventaris elaborats de conformitat amb el que disposen els apartats 1 a 5 de l'article 11 i l'article 12 del present Reial decret, incloent-hi els corresponents períodes de referència, d'acord amb el que preveu l'article 41.6 del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

CAPÍTOL V

Contaminació transfronterera

Article 14. Superació de les normes de qualitat ambiental per contaminació transfronterera.

1. No té la consideració d'incompliment la superació de les NCA regulades en aquest Reial decret, sempre que es pugui demostrar:

a) Que la superació és deguda a una font de contaminació situada fora del territori nacional,

b) Que a conseqüència d'aquesta contaminació transfronterera, l'organisme competent no va poder prendre mesures efectives per complir les NCA pertinents,

c) Que es van aplicar els mecanismes de coordinació que estableix la disposició addicional tretzena del Text refós de la Llei d'aigües, de manera que es garanteixin els objectius de qualitat previstos en els articles 36, 37 i 38 del Reial decret 907/2007, de 6 de juliol, per a les masses d'aigua afectades per la contaminació transfronterera.

2. Els plans hidrològics de conca, així com les seves posteriors revisions, han d'incloure la informació necessària de les circumstàncies establertes en l'apartat 1 i un resum de les mesures adoptades en relació amb la contaminació transfronterera.

3. En el cas d'haver-se establert NCA en sediment o biota per a determinades substàncies, la superació de dites NCA per contaminació transfronterera s'ha de registrar igualment pels apartats 1 i 2.

4. Sense perjudici del que disposa l'apartat 2, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí pot sol·licitar als òrgans competents la informació que preveu aquest article per donar resposta a qualsevol informe que li sigui requerit.

Disposició addicional primera. Orientacions tècniques de desplegament d'aquest Reial decret.

Per a l'aplicació de determinats aspectes recollits en aquest Reial decret cal tenir en compte les orientacions tècniques que estableixi la Comissió Europea. Aquestes orientacions les rebrà el Ministeri de Medi Ambient, Medi Rural i Marí a qui correspon difondre-les per a la seva aplicació pels diferents òrgans competents a través del Comitè d'autoritats competents de cada demarcació.

Disposició addicional segona. *Concepte de substància perillosa.*

Als efectes de l'aplicació de les obligacions derivades de la protecció de les aigües superficials enfront de substàncies perilloses previstes en el Reglament de domini públic hidràulic aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, i en el Reglament de planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, del 6 de juliol, s'entenen com a substàncies perilloses totes les substàncies que contenen els annexos I i II d'aquest Reial decret.

Durant el període de vigència de la Directiva 76/464/CEE del Consell, de 4 de maig, relativa a la contaminació causada per determinades substàncies perilloses abocades en el medi aquàtic de la Comunitat (disposició derogada per la versió codificada de títol Directiva 2006/11/CE), les substàncies recollides a l'annex I d'aquest Reial decret corresponen a la Llista I i Llista II prioritària, i les substàncies de l'annex II corresponen a la Llista II preferent que figuren a l'annex IV del Reglament de planificació hidrològica esmentat anteriorment.

Disposició derogatòria primera. *Derogació normativa immediata.*

Sense perjudici del que disposa la disposició derogatòria segona, a l'entrada en vigor del present Reial decret queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret, i en particular:

- a) Els annexos I, II i III de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.
- b) El Reial decret 995/2000, de 2 de juny, pel qual es fixen objectius de qualitat per a determinades substàncies contaminants i es modifica el Reglament de domini públic hidràulic aprovat pel Reial decret 849/1986, d'11 d'abril.
- c) Les seccions B i C de l'annex I, i annex II del Reial decret 258/1989, de 10 de març, pel qual s'estableix la normativa general sobre abocaments de substàncies perilloses des de terra al mar.
- d) L'article 26.6 del Reglament de planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol.
- e) La secció B dels annexos II al XVI, secció C de l'annex II i dels annexos IV al XVI, i secció D de l'annex II de l'Ordre de 12 de novembre de 1987, sobre normes d'emissió, objectius de qualitat i mètodes de mesurament de referència relatius a determinades substàncies nocives o perilloses contingudes en els abocaments d'aigües residuals.
- f) Les seccions B i C dels annexos II al XVI, i secció D dels annexos II al XII de l'Ordre de 31 d'octubre de 1989, per la qual s'estableixen normes d'emissió, objectius de qualitat, mètodes de mesurament de referència i procediments de control relatius a determinades substàncies perilloses contingudes en els abocaments des de terra al mar.

Disposició derogatòria segona. *Derogació normativa diferida.*

A partir del 22 de desembre de 2012 queden derogades les disposicions següents:

- a) L'Ordre de 12 de novembre de 1987, sobre normes d'emissió, objectius de qualitat i mètodes de mesurament de referència relatius a determinades substàncies nocives o perilloses que contenen els abocaments d'aigües residuals.
- b) L'Ordre de 31 d'octubre de 1989, per la qual s'estableixen normes d'emissió, objectius de qualitat, mètodes de mesurament de referència i procediments de control relatius a determinades substàncies perilloses que contenen els abocaments des de terra al mar.
- c) L'annex I del Reial decret 258/1989, de 10 de març, pel qual s'estableix la normativa general sobre abocaments de substàncies perilloses des de terra al mar.

A partir del 22 de desembre de 2013 queda derogat l'annex IV del Reglament de planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol.

Disposició final primera. *Habilitació competencial.*

Aquest Reial decret té caràcter de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució.

Disposició final segona. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2008/105/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, relativa a les normes de qualitat ambiental (NCA) en l'àmbit de la política d'aigües; i la Directiva 2009/90/CE de la Comissió, de 31 de juliol de 2009, per la qual s'estableixen, de conformitat amb la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, les especificacions tècniques de l'anàlisi química i del seguiment de l'estat de les aigües. Igualment, s'incorpora l'apartat 1.2.6 de l'annex V d'aquesta Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües.

Disposició final tercera. *Habilitació normativa.*

Es faculta el ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí per modificar els annexos que conté aquest Reial decret per adaptar-se al que disposa la normativa comunitària, com també dictar les normes de desplegament que siguin necessàries per a la correcta aplicació de les disposicions que conté el present Reial decret.

Disposició final quarta. *Altres NCA d'àmbit estatal.*

En cas que sigui convenient per a l'adequada protecció de les aigües l'establiment d'altres NCA diferents a les recollides en aquest Reial decret, aplicables a tot l'àmbit territorial espanyol, el ministre de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, pot modificar els annexos que conté aquest Reial decret per incorporar les esmentades NCA.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 21 de gener de 2011.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Medi Ambient,
i Medi Rural i Marí,
ROSA AGUILAR RIVERO

ANNEX I

Normes de qualitat ambiental per a substàncies prioritàries i per a altres contaminants

Apartat A. Normes de qualitat ambiental (NCA)

MA: mitjana anual; CMA: concentració màxima admissible; Unitat: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Núm.	Nom de la substància	Núm. CAS(a)	NCA-MA(b) Aigües superficials continentals(c)	NCA-MA(b) Altres aigües superficials	NCA-CMA(d) Aigües superficials continentals(c)	NCA-CMA(d) Altres aigües superficials
(1)	Alaclor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	* Antracè	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazina	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzè	71-43-2	10	8	50	50
(5)	* Difenilèters bromats (Pentabromodifenilèter; congèneres núm. 28, 47, 99, 100, 153 i 154)(e)	32534-81-9	0,0005	0,0002	no aplicable	no aplicable
(6)	* Cadmi i els seus compostos (en funció de les classes de duresa de l'aigua)(f)	7440-43-9	≤ 0,08 (Classe 1) 0,08 (Classe 2) 0,09 (Classe 3) 0,15 (Classe 4) 0,25 (Classe 5)	0,2	≤ 0,45 (Classe 1) 0,45 (Classe 2) 0,6 (Classe 3) 0,9 (Classe 4) 1,5 (Classe 5)	≤ 0,45 (Classe 1) 0,45 (Classe 2) 0,6 (Classe 3) 0,9 (Classe 4) 1,5 (Classe 5)
(6 bis)	Tetraclorur de carboni(l) (g)	56-23-5	12	12	no aplicable	no aplicable
(7)	* Cloroalcans C10-13	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Clorfenvinfós	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Clorpirifòs(l) (Clorpirifòs etil)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9 bis)	Plaguicides de tipus ciclodietà Aldrín(g) Dieldrín(g) Endrín(g) Isodrín(g)	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	no aplicable	no aplicable
(9 ter)	DDT total(g) (h) p,p' - DDT(g)	no aplicable 50-29-3	0,025 0,01	0,025 0,01	no aplicable no aplicable	no aplicable no aplicable
(10)	1,2 - Dicloroetà(l)	107-06-2	10	10	no aplicable	no aplicable
(11)	Diclorometà	75-09-2	20	20	no aplicable	no aplicable
(12)	Di(2-etilhexil)ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	no aplicable	no aplicable
(13)	Diuron(l)	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	* Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluorantè(k)	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	* Hexaclorobenzè(l)	118-74-1	0,01(i)	0,01(i)	0,05	0,05
(17)	* Hexaclorobutadiè	87-68-3	0,1(i)	0,1(i)	0,6	0,6
(18)	* Hexaclorociclohexà	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02
(19)	Isoproturon(l)	34123-59-6	0,3	0,3	1	1
(20)	Plom i els seus compostos	7439-92-1	7,2	7,2	no aplicable	no aplicable
(21)	* Mercuri i els seus compostos	7439-97-6	0,05(i)	0,05(i)	0,07	0,07
(22)	Naftalè	91-20-3	2,4	1,2	no aplicable	no aplicable
(23)	Níquel i els seus compostos	7440-02-0	20	20	no aplicable	no aplicable
(24)	* Nonilfenol * 4-Nonilfenol	25154-52-3 104-40-5	0,3 0,3	0,3 0,3	2 2	2 2
(25)	Octilfenol {[4-(1,1',3,3' tetrametilbutil)fenol]}	140-66-9	0,1	0,01	no aplicable	no aplicable
(26)	* Pentaclorobenzè	608-93-5	0,007	0,0007	no aplicable	no aplicable

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Núm.	Nom de la substància	Núm. CAS(a)	NCA-MA(b) Aigües superficials continentals(c)	NCA-MA(b) Altres aigües superficials	NCA-CMA(d) Aigües superficials continentals(c)	NCA-CMA(d) Altres aigües superficials
(27)	Pentaclorofenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	* Hidrocarburs aromàtics policíclics (HAP)(j)	no aplicable	no aplicable	no aplicable	no aplicable	no aplicable
	* Benzo(a)pirè	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	* Benzo(b)fluorantè	205-99-2	Σ = 0,03	Σ = 0,03	no aplicable	no aplicable
	* Benzo(k)fluorantè	207-08-9				
	* Benzo(g,h,i)peril·lè	191-24-2	Σ = 0,002	Σ = 0,002	no aplicable	no aplicable
	* Indeno(1,2,3-cd)pirè	193-39-5				
(29)	Simazina	122-34-9	1	1	4	4
(29 bis)	Tetracloroetilè(g)	127-18-4	10	10	no aplicable	no aplicable
(29 ter)	Tricloroetilè(g)	79-01-6	10	10	no aplicable	no aplicable
(30)	* Compostos de tributilestany (Catió de tributilestany)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Triclorobenzè	12002-48-1	0,4	0,4	no aplicable	no aplicable
(32)	Triclorometà	67-66-3	2,5	2,5	no aplicable	no aplicable
(33)	Trifluralina	1582-09-8	0,03	0,03	no aplicable	no aplicable

* Identificada com a substància perillosa prioritària.

(a) CAS: Chemical Abstracts Service.

(b) Aquest paràmetre és la norma de qualitat ambiental expressada com a valor mitjà anual (NCA-MA). Llevat que s'especifiqui una altra cosa, s'aplica a la concentració total de tots els isòmers.

(c) Les aigües superficials continentals inclouen els rius i llacs i les masses d'aigua artificials o molt modificades connexes.

(d) Aquest paràmetre és la norma de qualitat ambiental expressada com a concentració màxima admissible (NCA-CMA). Quan a NCA-CMA s'indica «no aplicable», es considera que els valors NCA-MA protegeixen contra els pics de contaminació a curt termini en el cas dels abocaments continus, ja que són significativament inferiors als valors calculats sobre la base de la toxicitat aguda.

(e) Pel que fa al grup de substàncies prioritàries incloses en els difenilèters bromats (número 5), s'estableix una NCA només per als congèneres números 28, 47, 99, 100, 153 i 154.

(f) Pel que fa al cadmi i als seus compostos (número 6), els valors de la NCA varien en funció de la duresa de l'aigua d'acord amb cinc categories (Classe 1: < 40 mg CaCO₃/l, Classe 2: de 40 a < 50 mg CaCO₃/l, Classe 3: de 50 a < 100 mg CaCO₃/l, Classe 4: de 100 a < 200 mg CaCO₃/l i Classe 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

(g) Aquesta substància no és una substància prioritària sinó un dels «altres contaminants» per als quals les NCA són idèntiques a les establertes en la legislació aplicable abans de l'aprovació de la Directiva 2008/105/CE.

(h) El DDT total inclou la suma dels isòmers 1,1,1-tricloro-2,2-bis-(p-clorofenil)-età (núm. CAS 50 29 3; núm. UE 200 024 3); 1,1,1-tricloro-2-(o-clorofenil)-2-(p-clorofenil)-età (núm. CAS 789 02 6; núm. UE 212 332 5); 1,1-dicloro-2,2-bis-(p-clorofenil)-etilè (núm. CAS 72 55 9; núm. UE 200 784 6); i 1,1-dicloro-2,2-bis-(p-clorofenil)-età (núm. CAS 72 54 8; núm. UE 200 783 0).

(i) Si l'òrgan competent de cada demarcació hidrogràfica no aplica la NCA en la biota, ha d'introduir una NCA més estricta per a les aigües a fi d'assolir els mateixos nivells de protecció que la NCA per a la biota que figuren a l'article 7, apartat 1 del present Reial decret. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí ha de notificar a la Comissió i als altres estats membres, a través del Comitè a què es refereix l'article 21 de la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, les raons i el fonament que els han portat a adoptar aquest plantejament, la NCA alternativa establerta per a les aigües, incloses les dades i la metodologia a partir de les quals s'ha obtingut la NCA alternativa, i les categories d'aigües superficials a les quals s'han d'aplicar.

(j) En el grup de substàncies prioritàries incloses en els hidrocarburs aromàtics policíclics (HAP) (número 28), són aplicables totes i cadascuna de les NCA, és a dir, s'han de complir la NCA per al benzo(a)pirè, la NCA per a la suma de benzo(b)fluorantè i benzo(k)fluorantè, així com la NCA per a la suma de benzo(g,h,i)peril·lè i d'indeno(1,2,3 cd)pirè.

(k) El fluorantè figura a la llista com a indicador d'altres hidrocarburs aromàtics policíclics més perillosos.

Apartat B. Aplicació de les normes de qualitat ambiental establertes a la part A

1. Columnes 4 i 5 del quadre: una massa d'aigua superficial compleix la NCA-MA quan la mitjana aritmètica de les concentracions mesurades diferents vegades durant l'any, en cada punt de control representatiu de la massa d'aigua, no excedeix de la norma.

El càlcul de la mitjana aritmètica, el mètode d'anàlisi utilitzat i, quan no es disposi d'un mètode d'anàlisi adequat que reuneixi els criteris mínims de realització, la manera d'aplicació de la NCA s'ha d'ajustar als actes d'execució pels quals s'adoptin especificacions tècniques per al control tècnic i la qualitat dels resultats analítics, en particular les recollides a l'annex V.

2. Columnes 6 i 7 del quadre: una massa d'aigua superficial compleix la NCA-CMA quan la concentració mesurada en qualsevol punt de control representatiu de la massa d'aigua no supera la norma.

No obstant això, els òrgans competents poden adoptar mètodes estadístics com ara el càlcul per percentils per garantir un nivell acceptable de confiança i precisió en la determinació del compliment de les NCA-CMA.

3. Amb excepció del cadmi, plom, mercuri i níquel (d'ara endavant denominats «metalls»), les NCA establertes en el present annex s'expressen com a concentracions totals en tota la mostra d'aigua. En el cas dels metalls, la NCA es refereix a la concentració dissolta, és a dir, a la fase dissolta d'una mostra d'aigua obtinguda per filtració a través de membrana de 0,45 µm o qualsevol altre pretractament equivalent.

En comparar els resultats de les xarxes de seguiment amb la NCA, es pot tenir en compte:

a) Les concentracions de fons naturals de metalls i els seus compostos, en cas que impedeixin complir el valor fixat per la NCA, i

b) La duresa, el pH o altres paràmetres de qualitat de l'aigua que afectin la biodisponibilitat dels metalls.

4. Quan els òrgans competents optin per aplicar NCA en sediment o biota en desplegament de l'article 7, són aplicables els punts 1 i 2 del present apartat.

5. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en nom de l'estandardització i comparabilitat dels resultats, pot elaborar guies metodològiques en les quals s'especifiquin i desenvolupin els procediments d'aplicació de les NCA establertes en l'apartat A del present annex I.

ANNEX II

Normes de qualitat ambiental per a substàncies preferents

Apartat A. Normes de qualitat ambiental (NCA)

MA: mitjana anual; Unitat: [$\mu\text{g/l}$].

(1)	(2)	(3)	(4)		(5)
Núm.	Nom de la substància	Núm. CAS(a)	NCA-MA(b) Aigües superficials continentals(c)		NCA-MA(b) Altres aigües superficials
(1)	Etilbenzè	100-41-4	30		30
(2)	Toluè	108-88-3	50		50
(3)	1, 1, 1 – Tricloroetà	71-55-6	100		100
(4)	Xilè (Σ isòmers orto, meta i para)	1330-20-7	30		30
(5)	Terbutilazina	5915-41-3	1		1
(6)	Arsènic	7440-38-2	50		25
(7)	Coüre(d)	7440-50-8	Duresa de l'aigua (mg/L CaCo ₃)	NCA-MA	25
			CaCo ₃ \leq 10	5	
			10 < CaCo ₃ \leq 50	22	
			50 < CaCo ₃ \leq 100	40	
			CaCo ₃ > 100	120	
(8)	Crom VI	18540-29-9	5		5
(9)	Crom	7440-47-3	50		no aplicable
(10)	Seleni	7782-49-2	1		10
(11)	Zinc(d)	7440-66-6	Duresa de l'aigua (mg/L CaCo ₃)	NCA-MA	60
			CaCo ₃ \leq 10	30	
			10 < CaCo ₃ \leq 50	200	
			50 < CaCo ₃ \leq 100	300	
			CaCo ₃ > 100	500	
(12)	Cianurs totals	74-90-8	40		no aplicable
(13)	Fluorurs	16984-48-8	1700		no aplicable
(14)	Clorobenzè	108-90-7	20		no aplicable
(15)	Diclorobenzè (Σ isòmers orto, meta i para)	25321-22-6	20		no aplicable
(16)	Metolaclor	51218-45-2	1		no aplicable

(a) CAS: Chemical Abstracts Service.

(b) Aquest paràmetre és la norma de qualitat ambiental expressada com a valor mitjà anual (NCA-MA).

(c) Les aigües superficials continentals inclouen rius i llacs i les masses d'aigua artificials o molt modificades connexes.

(d) Pel que fa a aquestes substàncies, els valors de la NCA en aigües superficials continentals varien en funció de la duresa de l'aigua d'acord amb quatre categories.

Apartat B. Aplicació de les Normes de qualitat ambiental establertes a l'apartat A

1. Columnes 4 i 5 del quadre: una massa d'aigua superficial compleix la NCA-MA quan la mitjana aritmètica de les concentracions mesurades diferents vegades durant l'any, en cada punt de control representatiu de la massa d'aigua, no excedeix de la norma.

El càlcul de la mitjana aritmètica, el mètode d'anàlisi utilitzat i, quan no es disposi d'un mètode d'anàlisi adequat que reuneixi els criteris mínims de realització, la manera d'aplicació de la NCA s'ha d'ajustar als actes d'execució pels quals s'adoptin especificacions tècniques per al control tècnic i la qualitat dels resultats analítics, en particular les recollides a l'annex V.

2. Amb excepció de l'arsènic, coure, crom, seleni i zinc (d'ara endavant denominats «metalls»), les NCA establertes en el present annex s'expressen com a concentracions totals en tota la mostra d'aigua. En el cas d'aquestes substàncies, la NCA es refereix a la concentració dissolta, és a dir, a la fase dissolta d'una mostra d'aigua obtinguda per filtració a través de membrana de 0,45 µm o qualsevol altre pretractament equivalent.

En comparar els resultats de les xarxes de seguiment amb la NCA, es pot tenir en compte:

a) les concentracions de fons naturals de metalls i els seus compostos, en cas que impedeixin complir el valor fixat per la NCA, i

b) la duresa, el pH o altres paràmetres de qualitat de l'aigua que afectin la biodisponibilitat dels metalls.

3. Quan els òrgans competents optin per aplicar NCA en sediment o biota en desplegament de l'article 7, són aplicables els punts 1 i 2 del present apartat.

4. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en nom de l'estandardització i comparabilitat dels resultats, pot elaborar guies metodològiques en les quals s'especifiquin i despleguin els procediments d'aplicació de les NCA establertes en l'apartat A del present annex II.

ANNEX III

Relació de substàncies contaminants

1. Compostos organohalogenats i substàncies que puguin donar origen a compostos d'aquesta classe en el medi aquàtic.

2. Compostos organofosforats.

3. Compostos organoestànics.

4. Substàncies i preparats, o productes que en deriven, les propietats cancerígenes dels quals, mutàgenes o que puguin afectar la tiroide, esteroïdogènica, la reproducció o altres funcions endocrines en el medi aquàtic o a través del medi aquàtic estiguin demostrades.

5. Hidrocarburs persistents i substàncies orgàniques tòxiques persistents i bioacumulables.

6. Cianurs.

7. Metalls i els seus compostos.

8. Arsènic i els seus compostos.

9. Biocides i productes fitosanitaris.

10. Matèries en suspensió.

11. Substàncies que contribueixen a l'eutrofització (en particular nitrats i fosfats).

12. Substàncies que exerceixen una influència desfavorable sobre el balanç d'oxigen (i computables mitjançant paràmetres com ara DBO o DQO).

ANNEX IV

Procediment per a l'establiment de NCA

Per establir la NCA en aigües, sediment o biota, s'ha d'actuar d'acord amb les disposicions que s'exposen a continuació.

1. Quan sigui possible, s'han d'obtenir dades, tant puntuals com corresponents a un període prolongat en el temps, respecte dels taxons que s'esmenten a continuació, sempre que aquests siguin pertinents per a la categoria i tipus de masses d'aigua, així com d'altres taxons aquàtics dels quals es tinguin dades.

El conjunt de base de taxons el componen:

Algues o macròfits.

Daphnia o organismes representatius de les aigües salades.

Peixos.

S'han de determinar factors de seguretat adequats de conformitat amb la naturalesa i qualitat de les dades disponibles, amb les indicacions recollides en el punt 3.3.1 de la part II del «Document tècnic d'orientació en suport de la Directiva 93/67/CEE de la Comissió, de 20 de juliol de 1993, sobre l'avaluació del risc de les noves substàncies notificades i del Reglament (CE) núm. 1488/94 de la Comissió, de 28 de juny de 1994, sobre l'avaluació del risc de les substàncies existents»; en el Reglament (CE) núm. 1907/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de desembre de 2006, sobre el registre, l'avaluació i l'autorització de substàncies químiques, així com les restriccions aplicables a aquestes substàncies (REACH), pel qual s'estableix una Agència Europea dels Productes Químics; o en qualsevol altre document que el substitueixi amb els factors de seguretat establerts en el quadre següent:

	Factor de seguretat
Almenys un L(E)C50 puntual de cadascun dels tres nivells tròfics del conjunt de base	1000
Un NOEC prolongat (peixos o Daphnia o un organisme representatiu de les aigües salades)	100
Dos NOEC prolongats d'espècies que representin dos nivells tròfics (peixos i/o Daphnia o un organisme representatiu de les aigües salades i/o algues)	50
NOEC prolongat de tres espècies, com a mínim (normalment fauna ictiològica, Daphnia o un organisme representatiu de les aigües salades i algues) que representin tres nivells tròfics	10
Altres casos, incloses dades de camp o ecosistemes model, que permetin el càlcul i l'aplicació de factors de seguretat més precisos	Avaluació cas per cas

L(E)C50: concentració letal o efectiva mitjana. NOEC: concentració d'efectes no observats.

2. En cas que es disposi de dades sobre persistència i bioacumulació, s'han de tenir en compte en derivar el valor final de la NCA.

3. La NCA així derivada s'ha de comparar amb les possibles proves procedents d'estudis de camp. En cas que apareguin anomalies, s'ha de revisar la derivació amb objecte de calcular un factor de seguretat més precís.

4. La NCA resultant s'ha de sotmetre a un examen crític d'experts i a consulta pública amb objecte, entre d'altres coses, de permetre el càlcul del factor de seguretat més precís.

ANNEX V

Especificacions tècniques de les anàlisis químiques

1. Mètodes d'anàlisi:

a) Els mètodes d'anàlisi química, inclosos els mètodes de camp i laboratori utilitzats als efectes de l'avaluació dels resultats de les xarxes de control establertes per al seguiment de l'estat recollits a l'article 42.1.d) del Text refós de la Llei d'aigües, i en particular de les substàncies enumerades en els annexos I, II i III, han d'estar validats i documentats de conformitat amb la norma EN ISO/IEC-17025 o altres normes equivalents acceptades internacionalment.

b) Tots els mètodes d'anàlisi aplicats s'han de basar en una incertesa de mesura del 50% o menys ($k=2$) estimada al nivell de les NCA i un límit de quantificació igual o inferior a un valor del 30% de les NCA pertinents.

c) A falta d'una NCA pertinent per a un paràmetre determinat, o a falta d'un mètode d'anàlisi que compleixi els criteris del punt 1.b), les anàlisis s'han d'efectuar seguint les millors tècniques disponibles que no comportin costos desproporcionats.

2. Càlcul de valors mitjans:

a) Si les quantitats mesurades dels paràmetres fisicoquímics o químics d'una mostra determinada són inferiors al límit de quantificació, els resultats del mesurament s'han de fixar en la meitat del valor del límit de quantificació corresponent per al càlcul dels valors mitjans.

b) Si un valor mitjà calculat dels resultats del mesurament a què es refereix l'apartat a) és inferior als límits de quantificació, el valor s'ha de considerar «inferior al límit de quantificació».

c) El punt 2.a) no s'ha d'aplicar als paràmetres que siguin sumes totals d'un grup determinat de paràmetres fisicoquímics o químics, inclosos els seus productes de metabolització, degradació i reacció pertinents. En aquests casos, els resultats inferiors al límit de quantificació de les diferents substàncies es fixen en zero.

3. Els laboratoris, en nom de la garantia i control de qualitat dels seus resultats:

a) Han d'aplicar pràctiques de gestió de qualitat conformes amb la norma EN ISO/IEC-17025 o altres normes equivalents acceptades internacionalment.

b) Han de demostrar les seves capacitats d'anàlisi dels paràmetres fisicoquímics o químics corresponents mitjançant:

I. Participació en programes d'assajos d'aptitud que compreguin els mètodes d'anàlisi que preveu el punt 1.a) del present annex a nivells de concentració que siguin representatius dels programes de seguiment de les aigües.

II. Anàlisi dels materials de referència disponibles que siguin representatius de les mostres recollides amb els nivells adequats de concentració en relació amb les NCA pertinents.

c) Els programes d'assajos d'aptitud que preveu el punt 3.b).I d'aquest annex s'han d'organitzar per organitzacions acreditades o per organitzacions reconegudes nacionalment o internacionalment que compleixin els requisits de la guia ISO/IEC 43-1 o altres normes equivalents acceptades internacionalment.

Els resultats de la participació en aquests programes de control s'han d'avaluar segons els sistemes de puntuació fixats en la guia ISO/IEC 43-1, en la norma ISO-13528 o en qualsevol altra norma equivalent acceptada internacionalment.